

מאת: נעמה צור צילום: עמית גרון
אדריכלות: ינוב - יעקבס שטח: 130 מ"ר

חדרים מתכווצים ומתרחבים בדירה שלא מפסיקה להפתיע, לכל חדר שתי אפשרויות כניסה, ומכל חדר רואים את הים

מחבואים על חוף הים

4

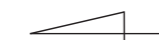

[2]

האדריכלים החלו בתכנון הדירה מתוך שאיפה, שגם אחרי שנה של מגורים, יגלו הבעלים מקומות וזוויות חדשות בבית

"בית גמיש", כך מגדירים בחיך אושרי יניב ותמר יעקבס, האדריכלים, שעיצבו את הדירה המפתיעה בתל אביב. "בני הזוג החיים בה לבדם, אך מרבים לארח את הילדים ואף אירועים רחבים יותר, וחדרי הדירה 'יודעים' להתרחב או להתכווץ בהתאם לצרכים". עוד "משחקים", שמאפשרת הדירה הם כניסה ויציאה לפחות בשתי דרכים שונות לכל חדר, וכמובן - מבט לים מכל חלל וחדר.

צמד האדריכלים חזרו לישראל לפני כארבע שנים לאחר לימודים ב-AA (סיימו בהצטיינות) ועבודה בלונדון (יעקבס עבדה במשרדה של האדריכלית זהה חדיד, ויניב אצל דיוויד צ'פרפילד) שיחה איתם מגלה, שכבר בעת הלימודים נמשכו לאדריכלות מסקרנת, שאינה גלויה לחלוטין. "למדנו שם 5 שנים, וגם בסוף היינו נתקלים מדי פעם בכל מיני מקומות ופינות, שלא גילינו קודם, זה נפלא בעינינו", הם אומרים. "הרי גם החיים הם כאלה: חלק חשוף לחלוטין, חלק חשוף פחות, וחלק אחר עטוף לגמרי". כך, כשניגשו לתכנן את הדירה, הנחה אותם הרצון שגם אחרי שנה של מגורים הבעלים עוד יגלו בבית מקומות וזוויות חדשות. מהחלוקה הקודמת של הדירה, ששטחה 130 מ"ר, לא נותר הרבה, ובסופו של תהליך העיצוב נוצרה דירה, שכל הנכנס לתוכה רואה את הים מולו בחזית הרחוקה, שכולה שקופה, כאשר החללים עצמם נחשפים בהדרגה דרך מעברים בלתי צפויים, לעתים.

[3]

[4]

לרוחב הדירה נפרש "חלל גמיש", המספק חזית שקופה אל הים ויכול להתווסף לסלון, לחדר השינה או לשניהם

מחיצת עץ חוצה את הדירה לאורכה, מפרידה וגם קושרת בין האגף הפרטי לציבורי, ועוטפת, למעשה, קיר תומך, שחצה את הבית במקור. האגף הציבורי כולל את המטבח, הסלון ואזור האכילה, ואחריו ויטרינה, ממנה נשקף הים. באגף הפרטי חדר עבודה, חדר אמבטיה וחלל השינה, שבסיומו, על פי הגדרתו של יעקבס, ה"חלל הגמיש" - שטח בקצה הדירה, המתפרש לכל רוחבה, תחום בקיר הוויטרינה, המגלה את הים. בסגירה של דלתות יכול שטח זה להפוך לתוספת לסלון, כך, שבעת אירוח, למשל, ניתן ליהנות מחזית שלמה פתוחה אל הים. לחלופין, יכול החלל הגמיש להגדיל משמעותית את חדר השינה, או את שניהם, לפי הצורך. פתח, שנפער בקיר התומך, אפשר למעצבים לחבר בין שני האגפים לחלל אחד, בהמשכו של הפתח ממשיך הקיר - החוצה, מחופה בטיח בלבד, להבדיל מהמחיצה. המעברים לחללים שונים הם דרך אותה מחיצה, העשויה עץ אלון מגוון מחורץ. הדרך ליחידת השינה עוברת במעין מסדרון, שיוצרת המחיצה, שאינו מאפשר הצצה לאזור הפרטי, אך מאפשר אחסון ותצוגת פריטים מיוחדת. במחיצה יש גומחה מיוחדת להצגת אגרטל ממורנו, האהוב על בעלי הבית, וגם מקומות למערכות החשמל ולמסכי הטלוויזיה, הנסגרים ונפתחים במסילות סמויות. למטבח, הנמצא מימין לכניסה, ניגשים, בדרך כלל, דרך המבואה שבהמשך, אך אפשרית גם כניסה דרך דלת מוסווית, המשמשת בעיקר להכנסת ציוד למטבח ולקייטרינג בעת אירועים. המבואה תחומה במחיצת העץ משמאלה ובפסאז' של קיר זכוכית מעושנת, שקופה למחצה, מימין, שמאחוריו ארונות ומדפי המטבח במשחקים של שחור ולבן.

[5]

[6]

מראה הים, שנשקף מכל עבר, צבעוניות עדינה, וילונות מתנפנפים ברוח - כל אלה מעניקים לדירה מראה רך ומפנק

משמאל לדלת הכניסה יש גישה ישירה לחדר העבודה, ההופך, בעת הצורך, לחדר שינה לאורחים. סגירת דלת מפרידה, שבצידה האחד קבועה מראה, הופכת מה שנראה כמסדרון לחלל השינה, לחדר ארוגות. משני צידי המחיצה יש ריצוף שונה: בצד אחד פרקט, ומעבר השני של המחיצה, ריצוף מאבן בהירה. את הים ניתן לראות מכל מקום בדירה וכמובן גם כששוכבים במיטה הפונה לכיוון הים. להשלמת המראות הנשקפים מהים, נבחרו לדירה צבעים בהירים ורכים, עם תוספת גוון אפור-ירקרק. כך הקירות, הצבועים בקרם עם גוון ירקרק וכך גם רבים מהאלמנטים הניידים, כמו כורסת הפרח של אדרה, או כורסת החוטים בסלון. זה גם גון מחיצת הזכוכית המעושנת, המאפשרת לראות את הנוף, וגם להפריד בין האזורים השונים.

לתחושת הרכות האלגנטית בדירה תורמים גם וילונות הבד בחדר השינה, הנעים לרוח הים, וכמובן עיצוב תאורה אווירתי, בתוספת גופים בודדים דרמטיים, כמו שני עמודי הלוטוס שבחלל הגמיש. אפילו המחיצה הגדולה לא נתפסת כאלמנט מכביד בזכות העץ ממנו היא עשויה, ו"משחקי המחבואים", שהיא מייצרת: הנישות והאלמנטים החבויים בתוכה ועיצוב הפתחים, המטשטשים כניסות, יציאות ומעברים, ומצליחים, ממש כמו שרצו האדריכלים, רק לרמוז, ולעורר במתבונן את הסקרנות. ■